

wia uzgodniony z Prezesem Państwowej Komisji Etatów oraz dla wydziałów zdrowia dyrekcji okręgowych kolei państwowych na wniosek Ministra Kolei uzgodniony z Prezesem Państwowej Komisji Etatów oraz Ministrem Zdrowia:

- 1) stanowiska, które mogą być obsadzone przez lekarzy (lekarzy dentyków),

2) stanowiska, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków i zasady ich wypłacania”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Zdrowia, Kolei oraz Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

153

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1955 r.

w sprawie uposażenia niektórych pracowników zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

Uposażenie zasadnicze.

§ 1. 1. Ustanawia się dla starszych felczerów, felczerów, pielęgniarek, młodszych pielęgniarek, pielęgniarek przyuczonych, położnych (z wyłączeniem położnych, będących pracownikami o nienormowanym czasie pracy w myśl § 17), dietetyczek, przyuczonych dietetyczek, laborantów medycznych, przyuczonych laborantów medycznych, masażystów i przyuczonych masażystów, zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia — miesięczne uposażenie zasadnicze według następujących stawek:

Stawka	Kwota miesięcznego uposażenia zasadniczego zł
I P	520
II P	520 — 590
III P	600 — 670
IV P	670 — 770
V P	770 — 880
VI P	880 — 1000

2. Pielęgniarki przyuczone, przyuczeni laboranci medyczni, dietetyczki przyuczone i przyuczeni masażystki otrzymują uposażenie w wysokości określonej dla stawki I P.

3. Młodsze pielęgniarce otrzymują w ciągu pierwszych trzech lat po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu uposażenie w wysokości określonej dla stawki I P, a po trzech latach — w wysokości określonej dla stawki II P.

4. Masażystki otrzymują w ciągu pierwszych trzech lat pracy po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu uposażenie w wysokości określonej dla stawki II P, a po trzech latach — w wysokości określonej dla stawki III P.

5. Pielęgniarki, położne i laboranci medyczni otrzymują w ciągu pierwszych trzech lat pracy po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu uposażenie w wysokości określonej dla stawki III P, po trzech latach — w wysokości określonej dla stawki IV P, po ośmiu latach — w wysokości określonej dla stawki V P i po trzynastu latach — w wysokości określonej dla stawki VI P.

6. Starsi felczerzy, felczerzy i dietetyczki, a także pracownicy wymienieni w ust. 5, posiadający uprawnienia zawodowe nabyte w wyniku ukończenia szkoły, do której warunkiem przyjęcia jest posiadanie świadectwa dojrzałości lub wykształcenia równorzędnego, otrzymują w ciągu pierwszych pięciu lat pracy po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu uposażenie w wysokości określonej dla stawki IV P, po pięciu latach — w wysokości określonej dla stawki V P i po dziesięciu latach — w wysokości określonej dla stawki VI P.

§ 2. 1. Przejście do wyższej stawki uposażenia zasadniczego następuje z dniem 1 stycznia lub 1 lipca po nabyciu uprawnień do tej stawki w myśl § 1.

2. Minister Zdrowia określi szczegółowe zasady obliczania okresu pracy, stanowiącego podstawę przejścia do wyższej stawki uposażenia.

§ 3. 1. Uposażenie określone w § 1 ust. 1 otrzymują:

- 1) przy zatrudnieniu w wymiarze 30 godzin tygodniowo:
 - a) starsi felczerzy, felczerzy, pielęgniarce, młodsze pielęgniarce, pielęgniarce przyuczone i położne zatrudnione bezpośrednio przy pielęgnacji chorych leczonych radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi,
 - b) starsi felczerzy, felczerzy, pielęgniarce, laboranci medyczni i przyuczeni laboranci medyczni, zatrudnieni w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych,

2) przy zatrudnieniu w wymiarze 46 godzin tygodniowo — pozostali pracownicy.

2. Minister Zdrowia określi szczegółowe warunki zatrudnienia, przy których ma zastosowanie przepis ust. 1 pkt 1.

3. W przypadku zatrudnienia w wymiarze godzin mniejszym niż określony w ust. 1 lub w większym, a nie przekraczającym 46 godzin tygodniowo, wypłaca się uposażenie za godzinę, stanowiące następującą część uposażenia określonego w § 1 ust. 1:

- 1) 1/125 — dla pracowników, którzy pobierają uposażenie określone w § 1 ust. 1 przy zatrudnieniu w wymiarze 30 godzin tygodniowo,

2) 1/200 — dla pracowników, którzy pobierają uposażenie określone w § 1 ust. 1 przy zatrudnieniu w wymiarze 46 godzin tygodniowo.

4. Uposażenie określone w ust. 3 wypłaca się również pracownikom, zatrudnionym w wymiarze do 60 godzin tygodniowo, jeżeli taki wymiar zatrudnienia został ustalony w umowie o pracę.

5. W przypadku zatrudnienia w wymiarze przekraczającym wymiar ustalony w umowie o pracę, jednak nie mniejszy niż 46, a nie większy niż 60 godzin tygodniowo, a także w przypadku zatrudnienia w porze nocnej lub w dni ustawowo wolne od pracy wypłaca się wynagrodzenie obliczone według zasad określonych w ust. 3, z tym że za pierwsze dwie godziny przysługuje dopłata w wysokości 50% wynagrodzenia zasadniczego, a za następne godziny, a także za pracę w dni ustawowo wolne od pracy, o ile pracownik nie otrzymał w zamian dnia wolnego, oraz za pracę nocną, jeżeli nie wynika ona z normalnego rozkładu zajęć — dopłata w wysokości 100% wynagrodzenia zasadniczego.

Dodatki funkcyjne.

§ 4. 1. Tabelę stanowisk, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków określa załącznik do rozporządzenia.

2. Dodatek funkcyjny w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia wypłaca się pracownikom zatrudnionym w wymiarze określonym w § 3 ust. 1. Pracownikom zatrudnionym w mniejszym wymiarze wypłaca się dodatek funkcyjny obliczony przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 3 ust. 3.

3. Minister Zdrowia w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów może wprowadzić wyjątki do zasady określonej w ust. 2.

4. Pracownik uprawniony do pobierania dodatku funkcyjnego nie otrzymuje wynagrodzenia za pracę w godzinach przekraczających wymiar zatrudnienia określony umową. Nie dotyczy to jednak wykonywania obowiązków nie związanych z zajmowanym stanowiskiem.

5. Prezes Rady Ministrów może zezwolić na wniosek Ministra Zdrowia, złożony w porozumieniu z Prezesem Państwowej Komisji Etatów, na utworzenie — na okres do końca roku kalendarzowego — stanowiska nie przewidzianego w tabeli stanowisk, a także określić dodatek funkcyjny przywiązany do tego stanowiska.

Dodatki specjalne.

§ 5. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 40% pobieranego uposażenia zasadniczego:

- 1) starszym felczerom, felczerom, pielęgniarcom, młodszym pielęgniarcom, pielęgniarcom przyuczonym, laborantom medycznym i przyuczonym laborantom medycznym, zatrudnionym:
 - a) na stanowiskach państwowych inspektorów sanitarnych,
 - b) w stacjach sanitarno-epidemiologicznych, stacjach sanitarnych kolei państwowych, kolumnach sanitarnych i zakładach dezynfekcyjno-kąpielowych,
- 2) pielęgniarcom, młodszym pielęgniarcom i pielęgniarcom przyuczonym, zatrudnionym na oddziałach psychiatrii sądowej.

§ 6. 1. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 30% pobieranego uposażenia zasadniczego:

- 1) pracownikom zatrudnionym:
 - a) w szpitalach (oddziałach, klinikach) zakaźnych,
 - b) w zakładach lub komórkach organizacyjnych, przeznaczonych wyłącznie dla chorych na gruźlicę, jaglicę lub choroby psychiczne,
 - c) w ambulatoriach (ambulansach, kolumnach) ruchomych,
 - d) w stacjach pogotowia ratunkowego — bezpośrednio przy udzielaniu pomocy doraźnej,
 - e) w zakładach, w których praca jest połączona z narażeniem na działanie promieni radu lub innych ciał promieniotwórczych — z wyjątkiem pracowników, objętych przepisem § 3 ust. 1 pkt 1 lit. a),
 - f) w lecznicach Ministerstwa Zdrowia oraz ich oddziałach terenowych,
 - g) w zakładach medycyny sądowej,
- 2) laborantom medycznym i przyuczonym laborantom medycznym, zatrudnionym w pracowniach bakteriologicznych, chemiczno-analitycznych i serologicznych,
- 3) starszym felczerom, felczerom, pielęgniarcom, młodszym pielęgniarcom i pielęgniarcom przyuczonym, zatrudnionym na oddziałach dla wczesniaków, oddziałach neurologicznych i neurochirurgicznych szpitali i klinik, w zakładach rehabilitacyjnych dla osób po przebytej chorobie Littl'a i Heine-Medina, w zakładach dla dzieci głęboko upośledzonych oraz dzieci kalekich.

2. Minister Zdrowia określi szczegółowe warunki zatrudnienia, przy których mają zastosowanie przepisy ust. 1 pkt 1 lit. d) i e).

§ 7. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 15% pobieranego uposażenia zasadniczego:

- 1) pracownikom pobierającym uposażenie zasadnicze w myśl § 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1,
- 2) starszym felczerom, felczerom, pielęgniarcom, młodszym pielęgniarcom, pielęgniarcom przyuczonym i położnym, zatrudnionym w zakładach, w których warunki pracy są szczególnie uciążliwe, objętych wykazem ustalonym przez Ministra Zdrowia w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
- 3) instrumentariuszkom.

§ 8. Przyznaje się dodatek specjalny w wysokości 10% pobieranego uposażenia zasadniczego starszym felczerom, felczerom, pielęgniarcom, młodszym pielęgniarcom i pielęgniarcom przyuczonym, zatrudnionym:

- 1) na oddziałach (salach) dla dzieci lub noworodków,
- 2) w domach małych dzieci,
- 3) w żłobkach z wyjątkiem żłobków sezonowych,
- 4) w prewentiach dla dzieci do lat 3.

Zasady wypłacania dodatków do uposażenia.

§ 9. 1. Pracownik może pobierać tylko jeden dodatek specjalny i jeden dodatek funkcyjny, w razie zaś zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków specjalnych bądź funkcyjnych, uprawnionemu przysługuje prawo wyboru.

2. Prawo do dodatku funkcyjnego i specjalnego nie przysługuje pracownikom pozostającym na urlopie bezpłatnym, zawieszonym w pełnieniu służby oraz za okres przekraczający 3 miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek, z tym że nie dotyczy to osób powołanych na dokszałcane zawodoze.

§ 10. Dodatki funkcyjne wypłaca się miesięcznie równocześnie z uposażeniem zasadniczym, w terminach przyjętych w danych zakładach społecznych służby zdrowia.

§ 11. Dodatki specjalne wypłaca się miesięcznie z dołu.

§ 12. 1. Pracownik zatrudniony w zakładzie, w którym dodatek specjalny przysługuje tylko w niektórych komórkach, ma prawo do dodatku specjalnego jedynie wówczas, gdy podstawowym miejscem jego zatrudnienia jest komórka, w której ten dodatek przysługuje.

2. Dodatek specjalny określony w § 7 pkt 3 przysługuje tylko za czas wykonywania czynności, do których wykonywania są niezbędne kwalifikacje instrumentariuszki.

§ 13. 1. W przypadku przejścia do pracy w komórce organizacyjnej, w której nie przysługuje dodatek specjalny, bądź zaprzestania wykonywania czynności, do których jest przywiązany dodatek określony w § 7 pkt 3, pracownik traci prawo do dodatku z dniem przeniesienia bądź zaprzestania wykonywania czynności.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przypadków przesunięcia w myśl obowiązujących przepisów kobiety do cięższej lub nieszkodliwej dla zdrowia pracy w związku z ciążą. W takim przypadku kobiecie przysługuje dodatek specjalny do czasu ukończenia przerwy w pracy, przysługującej w związku z porodem.

§ 14. 1. Pracownik, zatrudniony w zakładzie (komórce organizacyjnej), który na okres nasilenia chorób zakaźnych na danym terenie został przeznaczony wyłącznie dla chorych zakaźnie, ma prawo do dodatku specjalnego, określonego w § 6 ust. 1 pkt 1 lit. a), tylko za czas przepracowany w okresie przebywania w tym zakładzie (komórce organizacyjnej) chorych zakaźnie — z odliczeniem jednak okresów oddelegowania na szkolenie lub do innego zakładu, urlopów i nieobecności w pracy z innych powodów, z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w ust. 2.

2. W razie zachorowania w związku z zatrudnieniem na chorobę zakaźną, której przypadki są leczone w zakładzie (komórce organizacyjnej) określonym w ust. 1, pracownik zachowuje prawo do dodatku przez okres choroby, z zastrzeżeniem przepisu § 9 ust. 2.

Wynagrodzenia ryczałtowe.

§ 15. 1. Ustanawia się dla położnych wiejskich i miejskich ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne za przyjmowanie porodów według następujących stawek:

Stawka	Ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne zł
I R	600
II R	670
III R	770

2. Położna wiejska lub miejska otrzymuje w ciągu pierwszych pięciu lat po uzyskaniu uprawnień do wykonywania zawodu wynagrodzenie ryczałtowe według stawki I R, po pięciu latach — według stawki II R, po dziesięciu latach — według stawki III R.

3. Położnej wiejskiej za przyjęcie porodu powyżej sześciu miesięcznie wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe: za siódmy, ósmy poród w wysokości po 60 zł, a za dziewiąty i każdy następny po 80 zł.

4. Położnej miejskiej za przyjęcie każdego porodu powyżej ośmiu miesięcznie wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe: za dziewiąty i dziesiąty poród w wysokości 60 zł, a za jedenasty i każdy następny po 80 zł.

§ 16. 1. Ustanawia się dla położnych zatrudnionych w izbach porodowych ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne za prowadzenie tych izb w wysokości stawek wymienionych w § 15 ust. 1, zwiększonych o 10% — przy odpowiednim zastosowaniu przepisu § 15 ust. 2.

2. Położnej zatrudnionej w izbie porodowej wypłaca się dodatkowe wynagrodzenie ryczałtowe za przyjęcie każdego porodu powyżej trzynastu miesięcznie po 60 zł.

§ 17. 1. Położne wiejskie i miejskie oraz położne w izbach porodowych pobierające wynagrodzenie ryczałtowe są pracownikami o nienormowanym czasie pracy.

2. Położne wymienione w ust. 1 pobierają w okresach odbywania kursów doszkalających oraz urlopów wypoczynkowych i macierzyńskich wynagrodzenie w wysokości przeciętnego wynagrodzenia z okresu trzech ostatnich miesięcy poprzedzających doszkalanie lub urlop. W razie nieobecności w pracy z innych usprawiedliwionych powodów położnym tym przysługuje wynagrodzenie w wysokości określonej w § 15 ust. 1 bądź § 16 ust. 1.

3. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio.

Uposażenie lekarzy weterynarii, instruktorów gimnastyki leczniczej oraz pielęgniarek zatrudnionych w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych.

§ 18. Lekarzom weterynarii, zatrudnionym w zakładach społecznych służby zdrowia, przyznaje się uposażenie obliczone przy odpowiednim zastosowaniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie uposażenia lekarzy i lekarzy dentyistów (Dz. U. Nr 48, poz. 229) w części dotyczącej lekarzy.

§ 19. 1. Instruktorom gimnastyki leczniczej z ukończoną wyższą szkołą wychowania fizycznego, zatrudnionym w zakładach społecznych służby zdrowia, przyznaje się uposażenie obliczone przy odpowiednim zastosowaniu przepisów §§ 2, 4, 13, 15, 17, 20 i 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz. U. Nr 26, poz. 103) oraz przepisów §§ 2, 6, 9, 11, 12 — 14 niniejszego rozporządzenia.

2. Stawki uposażenia zasadniczego miesięcznego wypłaca się instruktorom gimnastyki leczniczej przy zatrudnieniu w wymiarze ustalonym dla nauczycieli gimnastyki w szkołach ogólnokształcących.

§ 20. 1. Przepisy §§ 1 — 3, 4 ust. 2 i 3, §§ 9 i 10 stosuje się odpowiednio do pielęgniarek zatrudnionych w przedsiębiorstwach uzdrowiskowych podległych Ministrowi Zdrowia.

2. Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Zdrowia uzgodniony z Prezesem Państwowej Komisji Etatów ustali dla przedsiębiorstw uzdrowiskowych:

- 1) stanowiska, które mogą być obsadzone przez pielęgniarki,
- 2) stanowiska, z którymi są związane dodatki funkcyjne, oraz wysokość tych dodatków.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 21. Pracownikom, którzy bezpośrednio przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobierali zgodnie z dotychczasowymi przepisami uposażenie wyższe od przysługującego w myśl niniejszego rozporządze-

nia, przyznaje się za czas pozostawania na dotychczasowym stanowisku dodatek wyrównawczy w wysokości odpowiadającej różnicy między tymi uposażeniami.

§ 22. Uchyła się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w społecznych zakładach służby zdrowia (Dz. U. z 1949 r. Nr 14, poz. 88, z 1950 r. Nr 41, poz. 365 i Nr 52, poz. 480, z 1953 r. Nr 5, poz. 11 i Nr 38, poz. 162 oraz z 1954 r. Nr 48, poz. 229) w części unormowanej w niniejszym rozporządzeniu.

§ 23. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia, Pracy i Opieki Społecznej, Kolei, Finansów oraz Centralnej Radzie Związków Zawodowych.

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1955 r. (poz. 153).

TABELA DODATKÓW FUNKCYJNYCH

Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny zł	Lp.	Stanowisko	Dodatek funkcyjny zł
1.	Kierownik domu małego dziecka i żłobka tygodniowego		9.	Przełożona pielęgniarek w przychodni rejonowej, powiatowej (miejskiej) stacji pogotowia ratunkowego, przychodni przy zakładach pracy typu V i IV	100
	— do 120 miejsc	150	10.	Przełożona pielęgniarek w wojewódzkiej przychodni przeciwgruźliczej	150
	— powyżej 120 miejsc	200	11.	Przełożona pielęgniarek w powiatowej, miejskiej poradni przeciwgruźliczej z oddziałem chorych leżących	100
2.	Kierownik domu małego dziecka, który szkoli pielęgniarki	400	12.	Przełożona pielęgniarek w wojewódzkiej stacji krwiodawstwa	100
3.	Kierownik żłobka dziennego	150	13.	Oddziałowa w szpitalach i klinikach, w szpitalach psychiatrycznych i sanatoriach przeciwgruźliczych, na oddziałach o liczbie łóżek:	
4.	Kierownik żłobka sezonowego	75		— do 40	100
5.	Przełożona pielęgniarek w zakładach o liczbie łóżek:			— powyżej 40	150
	do 100	100	14.	Powiatowy (miejski, dzielnicowy), portowy inspektor sanitarny, którego aparatem pracy jest inny zakład niż stacja sanitarno-epidemiologiczna	200
	— od 101 do 200	150	15.	Instruktor dezynfekcji, dezynsekcji, deratyzacji w centralnej kolumnie sanitarno-przeciwepidemicznej, w wojewódzkiej stacji sanitarno-epidemiologicznej	120
	— od 201 do 350	200	16.	Położna w poradni C	100
	— od 351 do 700	300	17.	Kierownik zakładu (pracowni) fizyko-terapeutycznego, laboratorium analitycznego	150
	— powyżej 700	350	18.	Kierownik zakładu (pracowni) przyrodolecznictwa	100
6.	Przełożona pielęgniarek w domu małego dziecka i żłobku tygodniowym:				
	— od 120 do 200 miejsc	150			
	— powyżej 200 miejsc	200			
7.	Przełożona pielęgniarek w domu zdrowia, prewentorium, zespołu prewentoriów, dziecięcym ośrodku prewentoryjnym oraz dziecięcym ośrodku prewentoryjno-sanatoryjnym:				
	— od 200 do 300 łóżek	200			
	— powyżej 300 łóżek	250			
8.	Przełożona pielęgniarek w przychodni obwodowej (powiatowej, miejskiej, dzielnicowej), w wojewódzkiej stacji pogotowia ratunkowego	150			

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.